

Dziennik Urzędowy C 228

Unii Europejskiej

Tom 48

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

17 września 2005

<u>Zawiadomienie nr</u>	Treść	Strona
	I <i>Informacje</i>	
	Rada	
2005/C 228/01	Opinia Rady z dnia 12 lipca 2005 r. w sprawie zaktualizowanego programu stabilności Portugalii na lata 2005–2009	1
	Komisja	
2005/C 228/02	Kursy walutowe euro	5
2005/C 228/03	Zawiadomienie o wszczęciu procedury badania dotyczącej przeszkód w handlu w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 3286/94, polegających na nałożonych środkach i praktykach stosowanych przez Indie, wpływających na handel winem i spirytusowymi	6
2005/C 228/04	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu ⁽¹⁾	9
2005/C 228/05	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu	11
2005/C 228/06	Pomoc państwa — Francja — Pomoc państwa C 23/2005 (ex NN 8/2004, ex N515/2003) — Pomoc w sektorze utylizacji w 2003 r. — Zaproszenie do przedkładania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE	13
2005/C 228/07	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ) — Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	20

I

(Informacje)

RADA

OPINIA RADY

z dnia 12 lipca 2005 r.

w sprawie zaktualizowanego programu stabilności Portugalii na lata 2005–2009

(2005/C 228/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym,

WYDAJE NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) Dnia 12 lipca 2005 r. Rada zbadała zaktualizowany program stabilności Portugalii, obejmujący lata 2005–2008. Program ten spełnia odnoszące się do danych wymogi „kodeksu postępowania dotyczącego treści i formy programów stabilności i konwergencji”⁽²⁾. Program nie przedstawia jednak propozycji zapewniających długoterminową stabilność finansów publicznych. W związku z tym wzywa się Portugalię do osiągnięcia pełnej zgodności z wymaganiami dotyczącymi danych zawartymi w kodeksie postępowania.
- (2) Aktualizacja programu stabilności koncentruje się wokół potrzeby korekty deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych, który, osiągając poziom 6,2 % PKB w 2005 r., w znaczny sposób przekracza wartość referencyjną 3 % PKB. Ostatnio władze portugalskie po rozmowach z Eurostatem sporządziły sprawozdanie, z którego wynika, że wartość ta jest skutkiem deficytu wynoszącego 2,9 % PKB w latach 2002–2004⁽³⁾ i jest też dużo gorsza od zamierzonej w poprzedniej aktualizacji programu: 2,2 % PKB na 2005 r. Wspomniane pogorszenie jest uzasadnione słabszym niż oczekiwano wzrostem, ponowną oceną wzrostu wydatków, przekroczeniem kosztów w stosunku do budżetu oraz niewprowadzeniem środków jednorazowych planowanych w poprzednim programie, jak również pakietem korekcyjnym wynoszącym około 0,6 % PKB przyjętym przez nowy rząd w czerwcu 2005 r. W celu zmniejszenia deficytu aktualizacja określa strategię przewidującą zastosowanie środków strukturalnych, a nie opieranie się w znacznym stopniu na środkach jednorazowych i tymczasowych, co wskazuje na zmianę w stosunku do strategii budżetowej określonej w poprzednich aktualizacjach. Deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych ma ulegać stopniowej poprawie w nadchodzących latach, nie osiągnie jednak wartości referencyjnej 3 % PKB przed 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, str. 1.

⁽²⁾ Władze Portugalii przekazały zaktualizowany program w grudniu 2004 r., stosując się tym samym do oficjalnie wymaganego terminu składania aktualizacji. Jednakże w związku ze zbliżającymi się wyborami powszechnymi w Portugalii, postanowiono o wstrzymaniu się z oceną programu do momentu przedstawienia aktualizacji przez nowy rząd.

⁽³⁾ Deficyt wynosił 4,1 %, 5,4 % oraz 5,2 % PKB odpowiednio w 2002, 2003 i w 2004 r., bez uwzględnienia znacznych środków jednorazowych i tymczasowych

- (3) Scenariusz makroekonomiczny leżący u podstaw tego programu przewiduje, że stopniowy wzrost realnego PKB nastąpi z poziomu 0,8 % w 2005 r. do 3,0 % w 2009 r., ze stopami wzrostu odpowiednio 1,4 %, 2,2 % oraz 2,6 % w okresie pośrednim. Opierając się na aktualnie dostępnych informacjach, scenariusz programu odnośnie do wzrostu w pierwszym okresie programu jest możliwy, podczas gdy w końcowych latach programu istnieje więcej zagrożeń. W celu realizacji zamierzonego tempa wzrostu niezbędne są środki strukturalne odnoszące się do wydajności i konkurencyjności oraz środki ukierunkowane na przywrócenie zaufania.
- (4) Program ma na celu obniżenie do 2008 r. deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej wartości referencyjnej 3 % PKB. Przewiduje się spadek wskaźnika deficytu dla sektora instytucji rządowych i samorządowych od 6,2 % PKB w 2005 r. do 4,8 % w 2006 r., 3,9 % w 2007 r., 2,8 % w 2008 r. i 1,6 % w 2009 r. Z obliczeń dokonywanych przez służby Komisji przy zastosowaniu powszechnie przyjętej metodologii względem danych zawartych w programie wynika, że deficyt strukturalny po wzroście do poziomu 5,3 % PKB w 2005 r., spadnie stopniowo do 1,4 % PKB w 2009 r. Wysiłek na rzecz trwałej konsolidacji będzie podejmowany przez cały czas trwania programu, ze szczególnym naciskiem na początkową część tego okresu, jako że wzmocniona konsolidacja nastąpi w 2006 r. We wczesnym okresie trwania programu konsolidacja opiera się głównie na rosnących dochodach, poprzez podniesienie stawek podatkowych (zwłaszcza podniesienie podstawowej stawki VAT z 19 % do 21 %), obniżeniu ulg podatkowych i usprawnieniu systemu pobierania podatków, co częściowo skompensuje jednorazowe wpływy, z jakich zrezygnowano. Przewiduje się, że w latach końcowych zwiększony udział pochodzący z ograniczenia wydatków będzie wynikał ze stosowania środków o charakterze stałym, takich jak reforma administracji publicznej, zamrożenie płac oraz zmiany w systemie emerytalnym zabezpieczeń społecznych, których wpływ budżetowy będzie odczuwalny głównie w średnim okresie. Udział inwestycji w ogóle wydatków w sektorze instytucji rządowych i samorządowych zmaleje tylko nieznacznie w okresie trwania programu.
- (5) Przewidywany w programie wynik budżetowy narażony jest na liczne zagrożenia. Po pierwsze, wzrost działalności gospodarczej może być wolniejszy niż się spodziewano, zależnie od rzeczywistego wpływu środków podjętych na rzecz konsolidacji budżetowej oraz z uwagi na spodziewany wzrost międzynarodowej konkurencji na portugalskich rynkach eksportowych. Po drugie, środki podejmowane w celu podniesienia dochodów i ograniczenia wydatków mogą się okazać mniej wydajne niż przewidywano lub osiągnięcie zamierzonych rezultatów może potrwać dłużej. Wyższe stawki podatkowe zwiększają niebezpieczeństwo uchylania się od płacenia podatków pomimo znaczących środków podejmowanych w celu zwiększenia ich wzajemnego dostosowania, łącznie ze ściślejszą współpracą administracyjną nakierowaną na zwalczanie przestępstw związanych z rozliczaniem VAT w transakcjach międzynarodowych. Ponadto większość z planowanych ograniczeń wydatków musi być najpierw wdrożona przy zastosowaniu zwyczajowej ścieżki prawnej. W świetle niniejszej oceny rząd może zostać wezwany do wypełnienia swoich zobowiązań odnośnie do podjęcia dodatkowych środków w celu uniknięcia sytuacji, w której deficyt przekracza i utrzymuje się powyżej wartości referencyjnej 3 % PKB przez dłuższy okres niż planowano. Ponadto nawet jeśli będzie utrzymane wyznaczone tempo, przewidziana w programie strategia polityki budżetowej nie zapewnia przynajmniej do 2009 r. wystarczającego marginesu bezpieczeństwa w kontekście ryzyka przekroczenia progu deficytu przy normalnych wahaniami makroekonomicznych. Nie wystarczy również zapewnienie, że z końcem okresu trwania programu osiągnięte zostaną średnioterminowe cele Paktu Stabilności i Wzrostu doprowadzenia sytuacji budżetu do stanu zbliżonego do równowagi, pomimo zmniejszenia w latach 2005 — 2009 istniejącego deficytu o około 4 punkty procentowe PKB. Analiza wrażliwości pokazuje, że w przypadku niekorzystnych tendencji makroekonomicznych deficyt nadal będzie się utrzymywał na poziomie 3 % lub będzie do niego zbliżony w 2009 r.
- (6) Stosunek zadłużenia do PKB przekroczył wartość referencyjną 60 % PKB ustaloną w Traktacie z 2003 r., wzrastając do 61,9 % w 2004 r. Zgodnie z aktualizacją po osiągnięciu 66,5 % PKB w 2005 r. uzyska on wartość najwyższą — 67,8 % PKB, następnie zacznie spadać do 64,5 % w 2009 r. Rozwój wskaźnika zadłużenia brutto może mieć mniej korzystny przebieg niż przewidywano, zważywszy na zagrożenia wobec działalności gospodarczej, realizację celów budżetowych i możliwe pojawienie się, jak to się zdarzało w przeszłości, korekt przepływu kapitału zwiększających zadłużenie, a zwłaszcza akumulacji aktywów finansowych.
- (7) W świetle długoterminowej stabilności finansów publicznych Portugalia zdaje się być w niepewnej sytuacji w związku z przewidywanymi kosztami budżetowymi powodowanymi starzeniem się społeczeństwa. Przyjęte na dzień dzisiejszy środki w zakresie reformy strukturalnej, szczególnie w zakresie emerytur i opieki zdrowotnej, powinny złagodzić wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet. Niniejsze reformy nie wydają się jednak być wystarczające do zapewnienia trwałości. Reformy przedstawione w aktualizacji, w szczególności w zakresie przepisów dotyczących systemu emerytalnego służby cywilnej, mogłyby służyć temu celowi, jeśli zostałyby rzetelnie wdrożone. Rząd zlecił sporządzenie sprawozdania na temat oceny długoterminowej stabilności systemu ubezpieczeń społecznych.

- (8) Ogólnie rzecz biorąc, polityka gospodarcza przedstawiona w aktualizacji jest częściowo zgodna z odnoszącymi się do Portugalii ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej w dziedzinie finansów publicznych. Zgodnie z zaleceniem program przewiduje szeroką konsolidację finansów publicznych od strony wydatków, i nie polega tylko na sięganiu do środków jednorazowych lub tymczasowych. Jeśli trzymać się jego przewidywań, ma także nastąpić poprawa cyklicznie korygowanego pierwotnego salda strukturalnego (bez uwzględnienia środków jednorazowych i tymczasowych) o ponad 0,5 % PKB w każdym roku. Nie przewiduje on jednak obniżenia deficytu poniżej 3 % PKB przed 2008 r., a planowane ograniczenie wydatków nie wystarczy, aby z końcem okresu trwania programu osiągnąć średnioterminowy cel Paktu Stabilności i Wzrostu doprowadzenia sytuacji budżetu do stanu zbliżonego do równowagi.
- (9) W obliczu danych dotyczących wysokości deficytu oraz zadłużenia na 2005 r. i następane lata, przedstawionych w zaktualizowanym programie stabilności, w dniu 22 czerwca Komisja wszczęła w sprawie Portugalii procedurę nadmiernego deficytu. W momencie podejmowania przez Radę decyzji odnośnie do faktu zaistnienia nadmiernego deficytu w Portugalii zostanie także wydane zalecenie w sprawie skorygowania tego deficytu; zalecenie takie będzie zawierać między innymi termin jego skorygowania.

W świetle powyższej oceny w opinii Rady Portugalia powinna:

- i) ograniczyć pogarszanie się sytuacji budżetowej w 2005 r. poprzez rygorystyczne wdrożenie zapowiedzianych środków naprawczych;
- ii) osiągnąć tak szybko, jak to możliwe trwałe obniżenie nadmiernego deficytu, czyniąc główny krok w tym kierunku w 2006 r. i dalej obniżając wyraźnie deficyt każdego roku oraz zdecydowanie nadać moc prawną planowanym środkom ukierunkowanym na ograniczenie wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych; wykorzystać każdą okazję przyspieszenia redukcji deficytu budżetowego, a zwłaszcza stworzenia marginesów reagowania na skutki budżetowe ewentualnego wzrostu poniżej przewidywań;
- iii) nadać wskaźnikowi zadłużenia brutto stałe tempo spadkowe poprzez zagwarantowanie, że sytuacja w zakresie zadłużenia odzwierciedla postęp w zakresie zmniejszenia deficytu oraz unikanie transakcji finansowych zwiększających zadłużenie;
- iv) kontrolować rozwój wydatków, jeśli to możliwe poprzez ogłoszenie wiążących pułapów dla określonych kategorii wydatków w ramach kompleksowego programu reform podnoszącego jakość i gwarantującego długoterminową stabilność finansów publicznych.
- v) dalej usprawniać przetwarzanie danych sektora instytucji rządowych i samorządowych.

Porównanie kluczowych prognoz makroekonomicznych i budżetowych

		2004	2005	2006	2007	2008	2009
Realny PKB (zmiana w %)	PS czerwiec 2005	1,0	0,8	1,4	2,2	2,6	3,0
	KOM kwiecień 2005	1,0	1,1	1,7	—	—	—
	PS styczeń 2004	1,0	2,5	2,8	3,0	—	—
Inflacja HICP (%)	PS czerwiec 2005	2,5	2,5	2,9	2,5	2,5	2,4
	KOM kwiecień 2005	2,5	2,3	2,1	—	—	—
	PS styczeń 2004	2,0	2,0	2,0	2,0	—	—
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PS czerwiec 2005	- 2,9	- 6,2	- 4,8	- 3,9	- 2,8	- 1,6
	KOM kwiecień 2005	- 2,9	- 4,9	- 4,7	—	—	—
	PS styczeń 2004 (*)	- 2,8	- 2,2	- 1,6	- 1,1	—	—

		2004	2005	2006	2007	2008	2009
Saldo pierwotne (% PKB)	PS styczeń 2005	- 0,1	- 3,3	- 1,6	- 0,5	0,7	1,8
	KOM kwiecień 2005	- 0,1	- 2,0	- 1,6	—	—	—
	PS styczeń 2004	0,1	0,9	1,5	2,0	—	—
Skorygowane o cykl saldo strukturalne (% PKB)	PS czerwiec 2005 ⁽¹⁾	- 2,2	- 5,3	- 3,8	- 3,1	- 2,3	- 1,4
	KOM kwiecień 2005	- 2,0	- 3,9	- 3,7	—	—	—
	PS styczeń 2004 ⁽¹⁾	- 1,7	- 1,3	- 0,9	- 0,7	—	—
Środki jednorazowe (% PKB)	PS czerwiec 2005	2,3	0,2	0	0	0	0
	KOM kwiecień 2005	2,3	0,3	0	—	—	—
Pierwotne saldo strukturalne skorygowane o cykl bez uwzględnienia środków jednorazowych (% PKB)	PS czerwiec 2005 ⁽¹⁾	- 4,5	- 5,5	- 3,8	- 3,1	- 2,3	- 1,4
	KOM kwiecień 2005	- 4,3	- 4,2	- 3,7	—	—	—
Dług sektora instytucji rządowych i samorządowych brutto (% PKB)	PS czerwiec 2005	61,9	66,5	67,5	67,8	66,8	64,5
	KOM kwiecień 2005	61,9	66,2	68,5	—	—	—
	PS styczeń 2004 ^(*)	60,0	59,7	58,6	57,0	—	—

Uwaga:

⁽¹⁾ Obliczenia służb Komisji na podstawie danych zawartych w programie.

^(*) Włączając środki jednorazowe i tymczasowe.

Źródła:

Programy stabilności (PS); Prognozy gospodarcze służb Komisji z wiosny 2005 r. (KOM); Obliczenia służb Komisji.

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

16 września 2005

(2005/C 228/02)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,2243	SIT	Tolar słoweński	239,46
JPY	Jen	135,78	SKK	Korona słowacka	38,347
DKK	Korona duńska	7,4574	TRY	Lir turecki	1,6420
GBP	Funt szterling	0,67650	AUD	Dolar australijski	1,5933
SEK	Korona szwedzka	9,3305	CAD	Dolar kanadyjski	1,4487
CHF	Frank szwajcarski	1,5510	HKD	Dolar hong kong	9,5008
ISK	Korona islandzka	75,83	NZD	Dolar nowozelandzki	1,7347
NOK	Korona norweska	7,7945	SGD	Dolar singapurski	2,0553
BGN	Lew	1,9558	KRW	Won	1 257,97
CYP	Funt cypryjski	0,5729	ZAR	Rand	7,7981
CZK	Korona czeska	29,073	CNY	Juan renminbi	9,9010
EEK	Korona estońska	15,6466	HRK	Kuna chorwacka	7,4345
HUF	Forint węgierski	245,32	IDR	Rupia indonezyjska	12 426,65
LTL	Lit litewski	3,4528	MYR	Ringgit malezyjski	4,615
LVL	Łat łotewski	0,6960	PHP	Peso filipińskie	68,775
MTL	Lir maltański	0,4293	RUB	Rubel rosyjski	34,6980
PLN	Złoty polski	3,8827	THB	Bat tajlandzki	50,178
RON	Lej rumuński	3,4754			

(¹) Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

Zawiadomienie o wszczęciu procedury badania dotyczącej przeszkód w handlu w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 3286/94, polegających na nałożonych środkach i praktykach stosowanych przez Indie, wpływających na handel winem i spirytusowymi

(2005/C 228/03)

W dniu 20 lipca 2005 r. Komisja otrzymała skargę na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 3286/94⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem”).

1. Skarżący

Skarga została złożona wspólnie przez CEEV (Comité européen des entreprises vins) i CEPS (Confédération européenne des producteurs de spiritueux/The European Spirits Organisation).

CEPS jest organem reprezentującym w UE producentów napojów spirytusowych. Wśród jego członków znajduje się 38 krajowych stowarzyszeń, które reprezentują przemysł w 21 Państwach Członkowskich UE. CEEV jest organem reprezentującym w UE krajowe stowarzyszenia handlowe Państw Członkowskich WE, które występują w imieniu przemysłu i/lub handlu winem, winem aromatyzowanym, winem musującym, winem likierowym i innymi produktami z winorośli. Wśród jego członków znajduje się 12 stowarzyszeń krajowych oraz Szwajcaria.

CEEV i CEPS są stowarzyszeniami działającym w imieniu jednego lub większej liczby przedsiębiorstw wspólnotowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 2 ust. 6 rozporządzenia.

2. Produkt

Do produktów, na które mają wpływ omawiane środki wprowadzone przez Indie należą wina, wermuty, wina aromatyzowane i napoje spirytusowe sklasyfikowane w ramach pozycji 2204, 2205, 2206 i 2208. Należą do nich niemusujące i musujące wina, wermuty i inne wina wzmocnione, takie jak port i sherry oraz napoje spirytusowe destylowane z surowców pochodzenia rolniczego, takie jak brandy, whisky, gin, wódka, rum i likiery.

Badanie, które Komisja wszczyna, może jednak objąć także inne produkty, w szczególności jeżeli zainteresowane strony zgłaszające się w terminie, o którym mowa poniżej (zob. Sekcja 8) mogą wykazać, że na produkty takie mają wpływ zarzucane praktyki.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 71). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem WE nr 365/95 (Dz.U. L 41 z 23.2.1995, str. 3).

3. Przedmiot

Skarga dotyczy trzech oddzielnych aspektów indyjskich przepisów prawnych dotyczących importowanych win i napojów spirytusowych.

a) Dodatkowe cło

Zgodnie z indyjskim systemem prawnym, jurysdykcję nad pobieraniem podatku akcyzowego od napojów alkoholowych sprawuje 26 indyjskich rządów stanowych. Podatek akcyzowy jest z zasady pobierany tylko od produktów, które zostały wyprodukowane w Indiach. Podatek akcyzowy nie jest zatem pobierany od przywozu butelkowanych win i napojów spirytusowych. Opodatkowana jest wyłącznie produkcja krajowa oraz hurtowy przywóz butelkowany w Indiach (stawki podatku 26 indyjskich rządów stanowych znacznie się różnią).

W tym kontekście w dniu 1 kwietnia 2001 r. Indie wprowadziły na mocy notyfikacji nr 37/2001 w Sekcji 3 Ustawy o taryfie celnej federalne dodatkowe cło na importowane wina i napoje spirytusowe w celu zrekompensowania zapłaconych lub należnych na poziomie stanów podatków akcyzowych nakładanych na produkty produkowane w kraju. Zgodnie z Sekcją 3 Ustawy, federalne dodatkowe cło powinno być „równe” podatkowi akcyzowemu pobieranemu od produktów krajowych. Dodatkowe cło jest naliczane na zasadzie *ad valorem* przy zastosowaniu określonych stawek. Zgodnie z notyfikacją celną nr 32/2003 z dnia 1 marca 2003 r. obecne stawki dodatkowego cła obowiązujące w odniesieniu do importowanego wina mają trzy poziomy, wynoszące 70 %, 50 % i 20 % (w zależności od wartości przywozu), a w odniesieniu do importowanych napojów spirytusowych — cztery poziomy, wynoszące 150 %, 100 %, 50 % i 25 % (również w zależności od wartości przywozu).

b) Państwowe podatki akcyzowe i inne podatki

Jak wyjaśniono powyżej, pobieranie podatku akcyzowego od importowanego butelkowanego wina i wyrobów spirytusowych nie podlega jurysdykcji indyjskich stanów. Jednakże skarżący utrzymują, że kilka z nich mimo wszystko stosuje podatki akcyzowe lub podobne podatki — pod różnymi nazwami i o zróżnicowanej wysokości — w odniesieniu do sprzedaży importowanego wina i wyrobów spirytusowych. Skarżący twierdzą, że niektóre z wymienionych podatków (akcyzowych i innych) stosuje się wyłącznie w odniesieniu do importowanych produktów lub stawki stosowane w przypadku produktów importowanych są wyższe, niż w przypadku produktów krajowych.

c) Państwowe ograniczenia przywozu

Skarżący utrzymują, że siedem indyjskich stanów prowadzi politykę, która *de facto* oznacza zakaz przywozu win i napojów spirytusowych.

4. Zarzut przeszkody w handlu

Skarżący uważają, że środki i praktyki opisane w sekcji 3 stanowią przeszkody w handlu w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia.

a) Dodatkowe cło

Skarżący twierdzą, że, po pierwsze, federalne cło dodatkowe należy uznać za należność przywózową (lub inne cło i należność), która narusza obowiązki Indii wynikające z art. II GATT 1944 rozumianego łącznie z jego systemem taryf celnych. W tym kontekście skarga wyjaśnia, że indyjskie stawki związane WTO zobowiązują Indie do nakładania na wina i napoje spirytusowe maksymalnej stawki cła i opłat w wysokości 150 %. Na wszystkie importowane wina i napoje spirytusowe nakłada się podstawowe cło w wysokości 150 % (w przypadku napojów spirytusowych) i 100 % (w przypadku win). Federalne cło dodatkowe stosuje się jako dodatek do tych stawek cła. Jeżeli zatem dodatkowe cło ma być postrzegane jako należność przywózowa (lub inne cło lub opłata), całkowita stawka cła dla wszystkich napojów spirytusowych i wszystkich win (z wyjątkiem tych najdroższych⁽¹⁾) przekracza skonsolidowaną stawkę celną, która wynosi 150 %. Ponadto skarżący twierdzą, że federalne cło dodatkowe nie może być traktowane jako „ekwiwalent podatku wewnętrznego” w rozumieniu art. II.2 lit a), a co za tym idzie, nie jest przez ten przepis uzasadnione.

Po drugie, skarżący utrzymują, że wprowadzone poprzez federalne cło dodatkowe traktowanie importowanych win i napojów spirytusowych jest w oczywisty sposób mniej korzystne, niż traktowanie „podobnych” (lub „bezpośrednio konkurencyjnych albo stosowanych wymiennie”) produktów pochodzenia krajowego, co jest sprzeczne z art. III.2 GATT 1994. W odniesieniu do powyższego skarżący twierdzą, że chociaż importowane napoje spirytusowe w zasadzie nie podlegają opodatkowaniu państwowym podatkiem akcyzowym, to stawka federalnego cła dodatkowego znacznie przekracza poziom podatku akcyzowego nakładanego w przypadku sprzedaży krajowych napojów spirytusowych w większości indyjskich stanów.

Zdaniem skarżących, importowane wina i napoje spirytusowe podlegają nadmiernemu opodatkowaniu, jeżeli porówna się stawkę federalnego cła dodatkowego powiększonego o pośrednie podatki nakładane na poziomie krajowym na importowane wina i napoje spirytusowe oraz, z drugiej strony, sumę podatku akcyzowego i innych

podatków pośrednich, które są nakładane na poziomie krajowym na krajowe wina i napoje spirytusowe.

b) Państwowe podatki akcyzowe i inne podatki

Skarżący utrzymują, że chociaż pobieranie podatku akcyzowego od importowanych butelkowanych win i napojów spirytusowych nie podlega jurysdykcji indyjskich stanów, to jednak niektóre stany stosują ten podatek lub inne podatki — pod różnymi nazwami i o zróżnicowanej wysokości — w odniesieniu do sprzedaży importowanych win i napojów spirytusowych. Stwierdzono, że co najmniej trzynaście indyjskich stanów stosuje podatek akcyzowy lub, jako że nie są upoważnione do pobierania podatku akcyzowego, inne podatki, które mogą być uznane za alternatywny środek poboru dochodów z importowanych produktów. Zdaniem skarżących, niektóre z tych podatków (akcyzowych i innych) są nakładane tylko na produkty importowane lub stawki podatków od produktów importowanych są wyższe, niż od produktów krajowych, co jest sprzeczne z art. III.2 GATT 1994.

c) Państwowe ograniczenia przywozu

Skarżący utrzymują, że siedem indyjskich stanów prowadzi politykę, która *de facto* oznacza zakaz przywozu win i napojów spirytusowych, co jest sprzeczne z art. XI.4 lub XI.1 GATT 1994.

W świetle dostępnych informacji o zaistniałych faktach oraz dostarczonych dowodów Komisja stwierdza, że skarga zawiera wystarczającą ilość dowodów *prima facie* na istnienie przeszkód w handlu w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia.

5. Zarzut niekorzystnych skutków dla handlu

Organizacja International Wine & Spirits Record (IWSR) oszacowała konsumpcję markowych napojów spirytusowych w stylu zachodnim w Indiach w 2004 r. na 87 mln 9-litrowych skrzynek, co dowodzi, że Indie są jednym z największych rynków napojów spirytusowych na świecie. Szacunki te uwzględniają ok. 550 000 skrzynek importowanych napojów spirytusowych. Pozostałą część (99,4 %) stanowią produkty krajowe, tzw. zagraniczny alkohol wyprodukowany w Indiach (Indian Made Foreign Liquor, IMFL). W 2004 r. UE wywozła do Indii napoje spirytusowe o wartości ok. 23 211 000 EUR.

Od około dziesięciu lat notuje się stały, choć powolny wzrost indyjskiego rynku wina. W 2004 r. został on oszacowany na 667 000 dziewięciolitrowych skrzynek, z czego 14 % zostało przywiezionych. W 2004 r. wartość wywozu wina z UE do Indii wyniosła ok. 4 167 000 EUR.

⁽¹⁾ Tzn. wina przywożone po cenie CIF przekraczającej 100 USD za skrzynkę (12 butelek), do których stosuje się najniższą stawkę dodatkowego cła (20 % *ad valorem*).

Skarżący twierdzą, że praktyki będące przedmiotem skargi utrudniają rzeczywisty dostęp do indyjskiego rynku, zmniejszają konkurencyjność importowanych win i napojów spirytusowych w porównaniu z produktami krajowymi i uniemożliwiają naturalny wzrost konsumpcji importowanych win i napojów spirytusowych w Indiach.

W związku z tym skarżący zwracają uwagę na fakt, że po zniesieniu federalnych ograniczeń ilościowych przywozu w 2001 r. i zastąpieniu ich środkami, o których mowa w skardze, wielkość przywozu napojów spirytusowych spadła o ok. 60-70 % w okresie od kwietnia do sierpnia 2001 r. w porównaniu do tego samego okresu w poprzednim roku, ponieważ towary przeznaczone dla przemysłu turystycznego zostały wyeliminowane z rynku na skutek nałożonych na nie obciążeń podatkowych. Skarżący podkreślają również, że po przyznaniu pewnych ulg podatkowych dla towarów sprzedawanych w niektórych rodzajach hoteli i restauracji wielkość przywozu win i napojów spirytusowych znacznie się zwiększyła. Sugeruje to, że środki podatkowe będące przedmiotem niniejszej skargi uniemożliwiają osiągnięcie większej penetracji krajowego rynku indyjskiego przez wina i napoje spirytusowe z UE.

Skarżący powołują się również na dane dotyczące typowej penetracji rynku, jaką osiągają importowane napoje spirytusowe w innych krajach rozwijających się, zasadniczo podobnych do Indii, z których wynika, że bariery handlowe dla przemysłu napojów spirytusowych w Indiach są szczególnie dotkliwe.

Komisja uznaje, że skarga zawiera wystarczające dowody *prima facie* na istnienie negatywnych skutków w handlu w rozumieniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia.

6. Interes wspólnoty

Reprezentowani przez CEPS producenci napojów spirytusowych w UE eksportują każdego roku towary o wartości przekraczającej 5 mld EUR do ponad 150 krajów. Sektor napojów spirytusowych zatrudnia bezpośrednio ok. 50 000 osób, a pośrednio dalszych 250 000. Wywóz wina z UE do krajów trzecich ocenia się na 4,5 mld EUR, co odpowiada objętości 12,5 mld hektolitrów (hl).

Komisja uważa, że zapewnienie wyrównanych szans na rynkach krajów trzecich dla producentów eksportujących jest niezbędne, szczególnie w odniesieniu do podatków wewnątrz-

nych. Ochrony taryfowej nie powinno się zastępować innymi protekcyjnymi barierami będącymi w sprzeczności z międzynarodowymi zobowiązaniami. Ma to szczególne znaczenie w przypadku napojów alkoholowych, ponieważ są one zazwyczaj obciążone wysokimi podatkami, będącymi kombinacją podatku akcyzowego i podatku od wartości dodanej.

Wobec powyższego uznaje się, że wszczęcie procedury badania leży w interesie Wspólnoty.

7. Procedura

W wyniku stwierdzenia, po przeprowadzeniu stosownych konsultacji z Komitetem Doradczym ustanowionym na mocy rozporządzenia, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie procedury badania celem rozpatrzenia zagadnień prawnych i związanych z zaistniałymi faktami, oraz że leży to w interesie Wspólnoty, Komisja wszczęła badanie zgodnie z art. 8 rozporządzenia.

Zainteresowane strony mogą się zgłosić i przekazać w formie pisemnej swoje opinie na temat poszczególnych zagadnień podjętych w skardze, dostarczając odpowiednich dowodów potwierdzających.

Ponadto Komisja wysłucha strony, które złożą odpowiedni wniosek pisemny po zgłoszeniu się, pod warunkiem, że wynik procedury bezpośrednio ich dotyczy.

Niniejsze zawiadomienie publikuje się zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia.

8. Termin

Wszystkie informacje związane ze sprawą oraz wszystkie wnioski o przesłuchanie powinny dotrzeć do Komisji nie później niż 30 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia i powinny zostać przesłane w formie pisemnej na adres:

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Handlu
Pan Jean-François Brakeland, DG Trade F.2
CHAR 9/74
B-1049 Bruksela
Faks (32-2) 299 32 64

Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE**Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu**

(2005/C 228/04)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Data przyjęcia decyzji: 19.1.2005**Tytuł:** Przedsiębiorstwa na Gibraltarze kwalifikujące się do otrzymania zwolnień**Cel:** Offshoring**Podstawa prawna:** Companies (Taxation and Concessions) Ordinance, 1967**Czas trwania:** nieograniczony**Inne informacje:** Zgodnie z art. 88 ust. 1 Traktatu WE Komisja zdecydowała o zaproponowaniu odpowiednich środków odnośnie do pomocy państwa nr E 7/2002 — Zjednoczone Królestwo: Przedsiębiorstwa na Gibraltarze kwalifikujące się do otrzymania zwolnień (Gibraltar Exempt Companies).

Odpowiednie środki zostały zatwierdzone w dniu 18 lutego 2005 r.

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Data przyjęcia decyzji:** 1.6.2005**Państwo Członkowskie:** Polska (Całe terytorium Polski na poziomie NUTS 2)**Nr pomocy:** N 20/2005**Tytuł:** Program pomocy regionalnej i horyzontalnej przeznaczonej na inwestycje służące redukcji emisji ze źródeł spalania paliw**Cel(-e):** Pomoc regionalna i pomoc na ochronę środowiska.
Uwagi: Pomoc na nowe inwestycje. Pomoc na inwestycje inne niż początkowe**Podstawa prawna:** Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju, Art. 31 ust. 3, Dz. U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1206;

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy w sprawie udzielania pomocy na wspieranie inwestycji służących redukcji emisji ze źródeł spalania paliw

Budżet: 489,8 mln PLN ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i 163,3 mln PLN ze środków pochodzących z wkładu krajowego.

102,3 mln EUR ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i 34,1 mln EUR ze środków pochodzących z wkładu krajowego

Intensywność lub kwota pomocy: Pomoc na inwestycje początkowe — do 50 % EDN kosztów kwalifikowanych plus premia brutto dla MŚP w postaci 15 punktów procentowych;

Inne inwestycje — maks. pomoc taka jak w przypadku inwestycji początkowych plus 10 % EDN (premia brutto dla MŚP w postaci 15 punktów procentowych); do 50 % EDN kosztów kwalifikowanych lub do 40 % EDN (plus 10 %) i premia brutto dla MŚP w postaci 10 punktów procentowych

Czas trwania: Od 2005 r. do 31.12.2006 r.

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Data przyjęcia decyzji:** 27.7.2005**Państwo Członkowskie:** Niderlandy**Nr pomocy:** N 85/2005**Tytuł:** „Odnowa gleby w zanieczyszczonych rejonach przemysłowych”

Przedłużenie i modyfikacja istniejącego programu pomocy N 520/2001

Cel: Pomoc na odnowę zanieczyszczonych rejonów przemysłowych**Podstawa prawna:** „Besluit financiële bepalingen bodemsanering”**Budżet:** Dotacje w wysokości 1,13 mld EUR**Intensywność lub kwota pomocy:** 15 % do 60 % (w przypadku MŚP — 70 %)**Czas trwania:** Do 31 grudnia 2007 r.

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Data przyjęcia: 31.8.2004

Państwo Członkowskie: Hiszpania

Numer pomocy: N 252/2004

Tytuł: Program promujący rozwój zasobów ludzkich w dziedzinie BiR

Cel: Badania i rozwój technologiczny (Wszystkie sektory)

Podstawa prawna: Orden ministerial del Ministerio de Educación y Ciencia: „Orden CTE XXX, por la que se establecen las bases y se hace pública la convocatoria del Programa Torres Quevedo para facilitar la incorporación de personal de I+D (doctores y tecnólogos) a empresas, centros tecnológicos y asociaciones empresariales”

Budżet: 33 600 000 EUR

Intensywność lub kwota pomocy: Dla badań przemysłowych maksymalna intensywność pomocy brutto wynosi 50 %. Dla działań związanych z rozwojem przedkonkurencyjnym maksymalna intensywność pomocy brutto wynosi 25 %. Dla MŚP dolicza się premię wynoszącą 10 pkt proc. Dla studiów wykonalności dotyczących badań przemysłowych oraz rozwoju przedkonkurencyjnego maksymalna intensywność pomocy brutto wynosi odpowiednio 75 % i 50 %. W regionach objętych pomocą zgodnie z art. 87 ust. 3 lit. a) TWE dolicza się premię wynoszącą 10 pkt proc

Czas trwania: Od 1.7.2004 do 31.12.2007

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Data przyjęcia decyzji: 20.7.2005

Państwo Członkowskie: Niderlandy

Nr Pomocy: N 253/2005

Tytuł: Decyzja stwierdzająca że dany środek nie stanowi pomocy. Gwarancja

Cel: Budownictwo okrętowe

Podstawa prawna: Besluit houdende regels inzake de verstrekking van borgstellingen ter zake van kredieten voor scheeps-nieuwbouw (gebaseerd op Kaderwet EZ subsidies)

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Data przyjęcia decyzji: 16.10.2002

Państwo Członkowskie: Zjednoczone Królestwo — Szkocja

Nr pomocy: N 317/2002

Tytuł: Scottish Property Support — Bespoke Development Scheme

Cel: Wspieranie rozwoju nieruchomości i budynków o przeznaczeniu handlowym przez sektor prywatny

Podstawa prawna: Enterprise and New Towns (Scotland) Act 1990, as amended on 1 April 2001 by Scottish Statutory Instrument 2001 N° 126. Local Government Act 1973. Section 171 of Local Government Act etc (Scotland) Act 1994

Budżet: 20-23 mln GBP rocznie

Intensywność lub kwota pomocy: Maksymalna intensywność zgodna z rozporządzeniem (WE) nr 70/2001

Czas trwania: Do 31.12.2006

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Data przyjęcia decyzji: 9.12.2004

Państwo Członkowskie: Francja

Nr pomocy: N 359/2004

Tytuł: Modyfikacja programu pomocy „Martinique 2000-2006: dotacje na spłatę oprocentowania”

Podstawa prawna: DOCUP 2000-2006 Martinique

Cel: Celem pomocy jest poprawa rentowności lokalnych MŚP przez zmniejszenie obciążeń finansowych związanych z projektami inwestycyjnymi

Budżet: 3 260 000 EUR

Czas trwania: do końca 2006 r.

Inne informacje: Modyfikacja przewiduje rozszerzenie pomocy na wszystkie sektory z wyjątkiem sektorów wrażliwych, sektora rybołówstwa i rolnictwa (załącznik I) oraz redukcję budżetu

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE

Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu

(2005/C 228/05)

Data przyjęcia decyzji: 11.5.2005**Państwo Członkowskie:** Polska (Łódzkie)**Nr pomocy:** N 90/2005**Tytuł:** Program pomocy regionalnej dla przedsiębiorców udzielanej w mieście Łodzi**Podstawa prawna:** Art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 18 marca 1990 r. o samorządzie gminnym Dz.U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 z późn. zm.; Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991 r., Dz.U. z 2002 r. nr 9, poz. 84 z późn. zm.; Program pomocy regionalnej dla przedsiębiorców udzielanej w mieście Łodzi**Cel(-e):** Pomoc regionalna.**Uwagi:** Pomoc na nowe inwestycje i tworzenie miejsc pracy związanych z inwestycjami**Budżet:** 6 000 000 PLN (1 500 000 EUR)**Intensywność lub kwota pomocy:** Brutto: 50 %.**Uwagi:** 15 % premii dla MŚP; 30 % z 50 % na inwestycje w sektorze przemysłu motoryzacyjnego przy wartości pomocy > 5 mln EUR**Czas trwania:** Od 2005 r. do 31.12.2006 r.

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Intensywność lub kwota pomocy:** 64,3 miliardy HUF (255 milionów EUR)**Czas trwania:** 7 lat**Pozostałe informacje:** roczne powiadomienie za lata 2007 do 2010 oraz sprawozdanie roczne. Sprawozdanie za rok 2004 należy przedstawić do dnia 31 grudnia 2005 r.

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Data przyjęcia decyzji:** 7.6.2005**Państwo Członkowskie:** Republika Słowacka**Nr pomocy:** N 168/2005**Tytuł:** Pomoc państwa *Hornonitrianske bane Prievidza***Cel:** Zobowiązania dziedziczone w sektorze węgla**Podstawa prawna:** Zákon SR č. 523/2004; smernica MH SR č. 10/2003; zákon SR č. 231/1999; výnos č. 1/2005 MH SR**Budżet:** 24 000 000 SKK (630 651 EUR)**Intensywność lub kwota pomocy:** 24 000 000 SKK (630 651 EUR)**Czas trwania:** rok 2004

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/**Data przyjęcia decyzji:** 22.6.2005**Państwo Członkowskie:** Węgry**Nr pomocy:** N 92/2005**Tytuł:** Plan restrukturyzacji węgierskiego przemysłu węglowego w latach 2004-2010**Cel:** zabezpieczenie dostaw energii poprzez produkcję węgla**Podstawa prawna:** A Kormány 2002. március 26-i 1028/2002. (III. 26.) Korm. határozata, és a 2002. december 29-i 56/2002. (XII. 29.) GKM rendelet**Budżet:** 64,3 miliardy HUF (255 milionów EUR)**Data przyjęcia decyzji:** 22.6.2005**Państwo Członkowskie:** Niemcy**Nr pomocy:** N 320/2004**Tytuł:** Plan restrukturyzacji niemieckiego przemysłu węglowego w latach 2006-2010**Cel:** Zabezpieczenie dostaw energii poprzez produkcję węgla

Podstawa prawna: Haushaltsgesetz 2004; Gesetz über die Bergmannsprämie von 1956

Budżet: 12 miliardów EUR

Intensywność lub kwota pomocy: 12 miliardów EUR

Czas trwania: 5 lat

Inne informacje: Roczne powiadomienie i sprawozdanie roczne

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Data przyjęcia decyzji: 14.6.2005

Państwo Członkowskie: Włochy [Friuli-Wenecja Julijska]

Nr pomocy: N 433/2004

Tytuł: Pomoc dla przedsiębiorstw przeznaczona na ochronę środowiska

Cel: Celem programu pomocy jest poprawa ochrony środowiska poprzez ograniczenie emisji zanieczyszczeń i dźwięku oraz redukcję odpadów przemysłowych poprzez ich ponowne użycie w cyklu produkcyjnym

Podstawa prawna: Deliberazione della Giunta regionale n. 1002 del 22 aprile 2004. „L.R. 18/2003, art.1. Regolamento concernente modalità e criteri per la concessione di contributi finalizzati alla tutela dell'ambiente”

Budżet: 0,761 mln EUR

Intensywność lub kwota pomocy: 15 % kosztów kwalifikowanych na rzecz MŚP w celu dostosowania do obowiązujących nowych norm wspólnotowych w ciągu trzech lat od ich przyjęcia.

30 % kosztów kwalifikowanych na inwestycje wykraczające poza normy wspólnotowe (+ 5 % w obszarach określonych w art. 87 ust. 3 lit. c) lub + 10 % dla MŚP)

Czas trwania: 31 grudnia 2005 r.

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

Data przyjęcia decyzji: 16.3.2005

Państwo Członkowskie: Austria

Nr pomocy: N 622/2003

Tytuł: Fundusz digitalizacji (Digitalisierungsfonds)

Cel: Wspieranie i ułatwianie wdrażania technologii cyfrowej transmisji audycji oraz zastąpienie telewizji analogowej telewizją cyfrową w Austrii

Podstawa prawna: KommAustria-Gesetz (KOG) BgBl. I, Nr.32/2001 idF BgBl. I, Nr. 71/2003, §§ 9a — 9e und Richtlinien über die Förderung von Projekten durch den Digitalisierungsfonds (Fassung vom 2.9.2004) in Verbindung mit § 21 Privatfernsehgesetz (PrTV-G). Die letzten Änderungen wurden durch das Bundesgesetz, mit dem das Privatradiogesetz, das Privatfernsehgesetz (PrTV-G), das KommAustria-Gesetz und das ORF-Gesetz geändert werden sowie das Fernsehsignalgesetz aufgehoben wird (veröffentlicht am 30.7.2004 unter BgBl. I Nr. 97/2004 und in Kraft getreten am 1.8.2004) eingeführt

Budżet: 7,5 mln EUR na rok

Intensywność lub kwota pomocy: 50 %

Czas trwania: nieokreślony, przegląd po 2 latach, finansowanie projektów faktycznie ograniczone w czasie

Inne informacje: Forma pomocy: dotacje

Końcowe budżety i kwoty pomocy uzależnione od wyników zaproszenia do składania wniosków i dostępnych funduszy publicznych

Autentyczny(-e) tekst(-y) decyzji, po usunięciu wszelkich informacji poufnych, znajduje(-ą) się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/

POMOC PAŃSTWA — FRANCJA**Pomoc państwa C 23/2005 (ex NN 8/2004, ex N515/2003) — Pomoc w sektorze utylizacji w 2003 r.****Zaproszenie do przedkładania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE**

(2005/C 228/06)

Pismem z dnia 5 lipca 2005 r., zamieszczonym w oryginalnej wersji językowej na dalszych stronach po niniejszym streszczeniu, Komisja poinformowała Francję o swojej decyzji wszczęcia procedury przewidzianej w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do wymienionej pomocy.

Zainteresowane strony mogą nadsyłać swoje uwagi na temat pomocy, w odniesieniu do której Komisja wszczęła procedurę, w terminie jednego miesiąca od daty opublikowania niniejszego streszczenia oraz towarzyszącego mu pisma, na następujący adres:

Commission européenne
Direction générale de l'Agriculture et du Développement rural
Direction H2
Bureau: Loi 130 5/128
B-1049 Bruxelles
Faks: (32-2) 296 76 72.

Otrzymane uwagi zostaną przekazane Francji. Zainteresowana strona przedkładająca uwagi może wystąpić z pisemnym, odpowiednio umotywowanym wnioskiem o traktowanie jej danych jako poufnych.

STRESZCZENIE

Ustawa francuska nr 96-1139 z dnia 26 grudnia 1996 r. dotycząca zbiórki i utylizacji padłych zwierząt oraz odpadów z ubojni przewiduje zwolnienie przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż detaliczną mięsa, których obrót roczny jest mniejszy niż 5 mln FRF⁽¹⁾. Zwolnienie to nie odnosi się do rocznego obrotu ze sprzedaży mięsa, ale do całkowitego obrotu ze sprzedaży. Według informacji, które posiada Komisja, zwolnienie to miało zastosowanie jeszcze w 2003 r.; jest ono przedmiotem niniejszej decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego.

Ocena

Na tym etapie, zgodność przyznanej pomocy ze wspólnym rynkiem jest kwestionowana z następujących powodów:

- zwolnienie z opłaty utylizacyjnej na tym etapie może oznaczać utratę zasobów przez państwo, która nie wydaje się być uzasadniona ani charakterem ani i strukturą systemu podatkowego. W istocie, zgodnie z informacjami, które posiada Komisja, zwolnienie to nie odnosi się do obrotu ze sprzedaży mięsa, ale do całkowitego obrotu ze sprzedaży. Zwolnienie to wydaje się na tym etapie stanowić korzyść mogącą składać się na pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu.
- Zwolnienie, o którym mowa wydaje się pozbawione elementów stymulacji oraz nie wymaga rekompensat od beneficjentów. W ten sposób poza przewidzianymi w tym celu wyjątkami w prawodawstwie wspólnotowym lub jego wytycznych, jednostronna pomoc państwa przeznaczona

na poprawę sytuacji finansowej producentów, która jednak w żaden sposób nie przyczynia się do rozwoju sektora, a szczególnie pomoc przyznana w oparciu o cenę, ilość, jednostkę produkcyjną lub jednostkę środków produkcji, jest traktowana jak pomoc operacyjna, niezgodna ze wspólnym rynkiem.

TEKST PISMA

«Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations fournies par vos autorités sur les mesures citées en objet, elle a décidé de ne pas soulever d'objections à l'encontre des mesures d'aide concernant l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que le stockage et la destruction des farines animale et des déchet d'abattoir et d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, pour la partie concernant l'exonération du paiement de la taxe d'équarrissage.

I. PROCÉDURE

1. Par lettre du 7 novembre 2003, la représentation permanente de la France auprès de l'Union européenne a notifié à la Commission, au titre de l'article 88, paragraphe 3, la mesure citée en objet.
2. La notification originale concernait, d'un côté, des aides octroyées en 2003 et, d'un autre côté, des aides envisagées à partir de 2004. Du fait qu'une partie des aides avait déjà été octroyée, la Commission a décidé à l'époque de scinder le dossier. Ainsi, seule l'aide concernant l'année 2003 fait l'objet d'examen dans le cadre de la présente décision.

(¹) Ten próg, który początkowo wynosił 2,5 mln FRF został zwiększony do 5 mln FRF w 2001 r.

3. La taxe d'équarrissage a été supprimée à partir du 1er janvier 2004. Le financement du SPE est désormais garanti par le fruit d'une "taxe d'abattage", vis-à-vis laquelle la Commission n'a pas soulevé d'objection^(?).
4. Dans le cadre de l'instruction de ce dossier, les autorités françaises ont envoyé à la Commission des informations pertinentes aussi pour le cas d'espèce, notamment par lettre du 29 décembre 2003.
5. Aucune aide en faveur des entreprises d'équarrissage réalisant le service public de l'équarrissage en France n'a été notifiée. La Commission n'examine pas, dans le cadre de la présente décision, les éventuelles aides qui pourraient exister en faveur des entreprises d'équarrissage.
6. Par lettre du 18 janvier 2002, les autorités françaises avaient notifié un régime d'aides d'État concernant le financement des déchets animaux, lequel a été enregistré sous le n° d'aide N 16/2002, devenue par la suite NN 44/2002. Des informations actualisées sur ce régime d'aides ont été incluses dans la présente notification. Toutefois, ce régime fera l'objet d'un examen dans le cadre d'une autre décision.
7. Par lettre du 7 avril 2005, enregistrée le 12 avril 2005, les autorités françaises ont soumis des informations complémentaires, demandées par la Commission par lettre du 4 mars 2005.

II. DESCRIPTION

8. Il s'agit du financement, pour l'année 2003, du service public de l'équarrissage (SPE) et de la destruction des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale.
9. Le SPE était financé par la taxe d'équarrissage, instituée par l'article 302 bis ZD du Code général des impôts français, issu de l'article 1er de la Loi française n° 96-1139 du 26 décembre 1996, relative à la collecte et à l'élimination des cadavres d'animaux et des déchets d'abattoirs (par après: Loi de 1996).
10. La taxe d'équarrissage porte sur les achats de viande et d'autres produits spécifiés par toute personne qui réalise des ventes au détail de ces produits. La taxe est en principe due par toute personne qui réalise des ventes au détail. Son assiette est constituée par la valeur hors taxe sur la valeur ajoutée (TVA) des achats de toute provenance:
- de viandes et abats, frais ou cuits, réfrigérés ou congelés, de volaille, de lapin, de gibier ou d'animaux des espèces bovine, ovine, caprine, porcine et des espèces chevaline, asine et de leurs croisements;
  - de salaisons, produits de charcuterie, saindoux, conserves de viandes et abats transformés;
  - d'aliments pour animaux à base de viandes et d'abats.
11. Les entreprises dont le chiffre d'affaires de l'année civile précédente est inférieur à 2 500 000 francs français (FRF)⁽³⁾ (381 122 euros) hors TVA sont exonérées de la taxe. Les taux d'imposition de la taxe sont fixés, par tranche d'achats mensuels hors TVA, à 0,5 % jusqu'à 125 000 FRF (19 056 euros) et à 0,9 % au-delà de 125 000 FRF. L'article 35 de la loi de finances rectificative pour 2000 (loi n° 2000-1353 du 30 décembre 2000) a apporté certaines modifications au mécanisme de la taxe d'équarrissage, entrées en vigueur le 1er janvier 2001. Ces modifications visaient à contrecarrer les effets de la crise de l'ESB, et les surcoûts qui en dérivent. Dès lors, l'assiette de la taxe a été aussi élargie aux "autres produits à base de viande". Le taux de la taxe a été désormais fixé à 2,1 % pour la tranche d'achats mensuels jusqu'à 125 000 FRF (19 056 euros) et à 3,9 % au-delà de 125 000 FRF. En outre, toutes les entreprises dont le chiffre d'affaires de l'année civile précédente était inférieur à 5 000 000 FRF (762 245 euros) hors TVA ont été désormais exonérées de la taxe.
12. Initialement, c'est à dire, à partir du 1er janvier 1997, le produit de la taxe a été affecté à un fonds spécialement créé à cet effet, ayant pour objet de financer le service de collecte et d'élimination des cadavres d'animaux et de saisies d'abattoirs reconnus impropres à la consommation humaine et animale, c'est à dire les activités définies comme mission de service public par l'article 264 du Code rural mentionné plus haut. Le fonds était géré par le Centre national pour l'aménagement des structures des exploitations agricoles (CNASEA).
13. Depuis le 1er janvier 2001, le produit de la taxe d'équarrissage est directement affecté au budget général de l'État, et plus au fond créé à cet effet. Pour l'année 2003, les crédits ont été ouverts au ministère de l'agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales par le décret n° 2002-1580 du 30 décembre 2002 portant application de la loi de finances pour 2003. Ils sont inscrits en tant que dépenses ordinaires de ce ministère, au titre IV, Interventions publiques, 4ème partie, actions économique, encouragements et interventions. Pour l'année 2003, le produit de cette taxe a été évalué à 550 millions d'euros.
14. La notification de 2003 prévoit des aides pour le stockage et la destruction des farines animales, ainsi que des aides pour le transport et la destruction d'animaux trouvés morts et des déchets d'abattoir. En plus, la loi de 1996 prévoit l'exonération des entreprises vendant de la viande au détail dont le chiffre d'affaires annuel est inférieur à 5 millions FRF⁽⁴⁾. Cette exonération, selon les informations à disposition de la Commission, a continué à opérer en 2003; elle sera donc analysée dans le cadre de la présente décision.

^(?) Aide d'État n° N 515/2003, lettre aux autorités françaises n° C(2004) 936 fin du 30 mars 2004.

⁽³⁾ Sur la base de 1 FRF = 0,15 euro.

⁽⁴⁾ Ce seuil, originellement de 2,5 millions FRF, a été augmenté à 5 millions FRF en 2001.

II.a) Farines animales et déchets d'abattoir

janvier 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 46 EUR/tonne de déchets et sous-produits;

15. Concernant les farines animales, l'indemnisation des entreprises productrices et destructrices de farines d'origine animale s'effectue en 2003 selon les modalités suivantes:

— pour les entreprises expédiant de la farine d'origine animale à destination d'une entreprise autorisée pour l'incinération des déchets animaux: à compter du 1er janvier 2003, 185 EUR/tonne de farine; à compter du 1er mars 2003, 100 EUR; et à compter du 1er septembre 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 40 EUR;

— pour les entreprises expédiant de la farine d'origine animale vers un lieu de stockage public (avec l'accord de l'État): à compter du 1er janvier 2003, 145 EUR/tonne de farine; du 1er mars au 31 août 2003, jusqu'au 31 décembre 2003: 60 EUR;

— pour les entreprises détruisant les déchets sans produire de farines (incinération des déchets): à compter du 1er

— pour les entreprises d'incinération de farines: à compter du 1er janvier 2003, 77 EUR/tonne de farine.

16. Concernant les déchets d'abattoir, les coûts de stockage de ces déchets se sont élevés à 40,5 millions d'euros jusqu'à 2003. Ces dépenses incluent la location des entrepôts contenant des farines depuis la fin de l'année 2000. Elles ont fait l'objet de marchés publics ou de réquisitions, au niveau des départements. Ces coûts ont été pris en charge à 100 % par l'État.

17. En 2003, les coûts totale de collecte, de transformation et d'incinération des déchets d'abattoirs se sont élevés à 359,5 millions d'euros. La prise en charge par l'État s'est élevée à 147,5 millions d'euros et la prise en charge par la filière à 212 millions d'euros, comme détaillé ci-dessous.

Part de l'État		Part des entreprises	
service public de l'équarrissage (réquisitions)	74 millions EUR	sous-produits de catégories 1 et 2 du règlement (CE) n° 1774/2002, non pris en charge dans le cadre du SPE, facturation directe: 210 000 tonnes × 180 EUR/t	38 millions EUR
farines bas risque produites et éliminées en 2003	66,5 millions EUR	élimination des déchets de catégorie 3 non valorisés (part prise en charge par les entreprises du fait de la dégressivité des indemnisations réduites à 0 en 2004)	150 millions EUR
farines bas risque produites et entreposées en 2003 éliminées ultérieurement	7 millions EUR	déchets d'abattoirs relevant du SPE pour le dernier trimestre 2003, non pris en charge par l'État en 2003 mais payé par la filière en 2004 selon le nouveau dispositif mis en place	24 millions EUR
Total Etat	147,5 millions EUR	Total entreprises	212 millions EUR

18. Ces mesures sont financées par des crédits ouverts au ministère de l'agriculture, de l'alimentation, de la pêche et des affaires rurales au titre des dépenses ordinaires du budget de ce ministère.

19. Il a été mis fin au versement de ces aides au plus tard à compter du 1er janvier 2004.

20. Les autorités françaises ne versent pas d'aides à la prise en charge des tests ESB et EST qui sont assumés par les professionnels de la filière.

lectés et éliminés dans le cadre du service public de l'équarrissage (SPE) institué par la loi de 1996 ⁽⁵⁾.

22. S'agissant des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles, le coût total de leur élimination s'est élevé à 137 millions d'euros en 2003. Il ne fait pas l'objet de facturation directe mais est pris en charge à 100 % par les pouvoirs publics dans le cadre du service public de l'équarrissage (SPE).

23. Les autorités françaises ont précisé que certaines données chiffrées mentionnées dans leur lettre de réponse (concernant les déchets d'abattoir et les animaux trouvés morts) sont encore susceptibles d'être ajustées dans des proportions minimales qui ne remettront pas en cause les masses globales concernées.

II.b) Animaux trouvés morts

21. Les sous-produits qui présentent les risques sanitaires les plus importants, particulièrement ceux qui relèvent de la catégorie 1 du règlement (CE) n° 1774/2000, notamment les cadavres d'animaux et les déchets d'abattoirs, sont col-

⁽⁵⁾ En effet, en application de l'article L.226-1 du code rural, "la collecte et l'élimination des cadavres d'animaux, celles des viandes, abats et sous-produits animaux saisis à l'abattoir reconnus impropres à la consommation humaine et animale, ainsi que celles des matériels présentant un risque spécifique au regard des encéphalopathies spongiformes subaiguës transmissibles, dénommés matériels à risque spécifié et dont la liste est arrêtée par le ministre chargé de l'agriculture, constituent une mission de service public qui relève de la compétence de l'État".

II.c) Aide pour le commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage

24. La loi de 1996 prévoit l'exonération des entreprises vendant de la viande au détail dont le chiffre d'affaires annuel est inférieur à 2,5 millions FRF (ce seuil a ensuite été augmenté à 5 millions FRF en 2001). Cette exonération ne se réfère pas au chiffre d'affaires réalisé avec des ventes de viande, mais au chiffre global des ventes.
25. D'après les informations en possession de la Commission, cette exonération du paiement de la taxe d'équarrissage a continué à opérer encore en 2003.

III. APPRÉCIATION

III.1. Existence de l'aide

26. Selon l'article 87, paragraphe 1, du traité, sauf dérogations prévues par ce traité, sont incompatibles avec le marché commun dans la mesure où elles affectent les échanges entre États membres, les aides accordées par les États ou au moyen de ressources d'État sous quelque forme que ce soit, qui faussent ou qui menacent de fausser la concurrence en favorisant certaines entreprises ou certaines productions.
27. Il apparaît que les aides pour l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que pour la collecte et destruction des farines animales et des déchets d'abattoir ont été financé par le budget de l'État (comme spécifié au point III.2 c), elles apportent des bénéfices à certaines entreprises agricole qui auraient dû disposer de ces déchets et faussent au menace de fausser la concurrence. Ces aides sont susceptibles d'affecter les échanges entre États membres dans la mesure où elles favorisent la production nationale au détriment de la production des autres États membres. En effet, le secteur concerné est ouvert à la concurrence au niveau communautaire et, pourtant, sensible à toute mesure en faveur de la production dans l'un ou l'autre État membre. En 2003, en France on élevait 19 200 400 bovins, 15 250 700 porcs, 8 962 500 ovins et 1 228 800 caprins ⁽⁶⁾.
28. Il s'agit donc des mesures qui relèvent de l'article 87, paragraphe 1, du traité ⁽⁷⁾.
29. Les articles 87 à 89 du traité sont rendus applicables dans le secteur de la viande de porc par l'article 21 du règlement (CEE) n° 2759/75 du Conseil ⁽⁸⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits. Ils sont rendus applicables dans le secteur de la viande bovine par l'article 40 du règlement (CE) n° 1254/1999 du Conseil ⁽⁹⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits. Avant l'adoption de ce dernier, ils étaient rendus applica-

bles dans le même secteur par l'article 24 du règlement (CEE) n° 805/68 du Conseil ⁽¹⁰⁾. Ils sont rendus applicables dans le secteur de la viande de volaille par l'article 19 du règlement (CEE) n° 2777/75 du Conseil ⁽¹¹⁾ portant organisation commune des marchés pour ces produits.

30. L'exonération du paiement de la taxe d'équarrissage semble, à ce stade, impliquer une perte de ressources pour l'État et ne semble pas, à ce stade, justifiée par la nature et l'économie du système fiscal qui a comme objectif d'assurer les recettes de l'État. En effet, selon les informations dont dispose la Commission, l'exonération ne se réfère pas au chiffre d'affaires réalisé avec des ventes de viande, mais au chiffre global des ventes.
31. Comme la taxe d'équarrissage est calculée sur la valeur des produits sur base de viande, il ne semble pas justifié d'exonérer du paiement de la taxe une entreprise avec un chiffre d'affaires plus élevé en termes de ventes de viande, tandis que son concurrent, qui réaliserait un chiffre d'affaires inférieur avec les produits à base de viande, serait soumis à la taxe.
32. En conséquence, ladite exonération semble, à ce stade, constituer un avantage sélectif. Il s'agirait ainsi d'une aide en faveur des vendeurs exonérés qui trouvent leur charge fiscale allégée. Sur base des chiffres concernant le commerce de viande donnés ci-dessous, la Commission conclut, à ce stade, que l'exemption en 2003 de la taxe en faveur des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF est un avantage susceptible de constituer une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité.
33. À ce stade, la Commission ne peut pas exclure un impact de l'exonération de la taxe sur les échanges entre États membres, notamment dans des zones frontalières.
34. L'exemption de la taxe des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF semble donc constituer une aide d'État aux termes de l'article 87.1 du traité.

III.2. Compatibilité de l'aide

35. L'article 87, paragraphe 3, point c), prévoit que peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun les aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun.
36. La Commission, doit signaler, au préalable, que les aides d'État en question pour l'année 2003 ont été mises en exécution avant que la Commission ait pu se prononcer sur leur compatibilité avec les règles de concurrence applicables. Du fait que les mesures mises en exécution par la France contiennent des éléments d'aide d'État, il s'ensuit qu'il s'agit d'aides nouvelles, non notifiées à la Commission et, de ce fait, illégales au sens du traité.

⁽⁶⁾ Source Eurostat.

⁽⁷⁾ La Cour de justice a déjà eu à trancher sur le service public de l'équarrissage français dans le cadre de l'affaire GEMO.

⁽⁸⁾ JO L 282 du 1.11.1975.

⁽⁹⁾ JO L 160 du 26.6.1999.

⁽¹⁰⁾ JO L 148 du 28.6.1968.

⁽¹¹⁾ JO L 282 du 1.11.1975.

37. D'après le point 23.3 des lignes directrices agricoles ⁽¹²⁾, toute aide illégale au sens de l'article 1er (f), du règlement (CE) n° 659/1999 doit être évaluée conformément aux règles et aux lignes directrices en vigueur au moment où l'aide est accordée.
38. Les mesures financées par les autorités françaises sont: le stockage et élimination des farines animales, l'élimination des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles et la collecte, la transformation et l'élimination des déchets d'abattoir. En plus, l'exemption de la taxe des commerçants réalisant un chiffre d'affaires inférieur à 5 millions FRF doit, elle aussi, être évaluée à la lumière des règles sur les aides d'État dans le secteur agricole.
39. La Commission a adopté, en 2002, les Lignes directrices de la Communauté concernant les aides d'État liées aux tests EST, aux animaux trouvés morts et aux déchets d'abattoirs ⁽¹³⁾ (ci-après les lignes directrices EST). Ces lignes directrices sont applicables depuis le 1er janvier 2003. Les farines animales produites ainsi que les déchets d'abattoir et les animaux trouvés morts concernent l'année 2003. Le stockage des farines animales peut concerner aussi les coûts des farines accumulées depuis 2001. Au point 44 des lignes directrices EST il est prévu que, en dehors des cas relatifs notamment aux animaux trouvés morts et aux déchets d'abattoirs, les aides illégales au sens de l'article 1er, point f), du règlement (CE) n° 659/1999 seront examinées conformément aux règles et lignes directrices EST applicables au moment où l'aide a été octroyée. Donc, pour ces types d'aide, ces lignes directrices et les lignes directrices pour les aides d'État dans le secteur agricole constituent l'encadrement à l'égard duquel les aides notifiées doivent être examinées.
40. S'agissant des mesures partiellement financées au moyen d'une taxe parafiscale, tant la nature des aides que le financement de celles-ci doit, le cas échéant, être examiné.
- III.2 a) *Animaux trouvés morts*
41. En France, les animaux trouvés morts entrent dans le champ d'application des dispositions relatives au service public de l'équarrissage. Ainsi qu'il a été indiqué précédemment, le coût total de l'élimination des animaux trouvés morts dans les exploitations agricoles s'élèvera, pour 2003, à 137 millions d'euros.
42. Le point 28 et suivants des lignes directrices EST prévoit que, jusqu'au 31 décembre 2003, les États membres peuvent accorder des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts d'enlèvement (collecte et transport) et de destruction (stockage, transformation, destruction et élimination finale) des animaux trouvés morts.
43. Il se dégage des informations fournies que l'élimination d'animaux morts a été financée à un taux maximum de 100 % par l'État en 2003.
44. Les autorités françaises ont spécifié que l'aide a été octroyée uniquement aux producteurs et que la définition d'animaux trouvés morts correspond à celle prévue au point 17 des Lignes directrices EST.
45. En plus, aux termes des points 33 et 34 des Lignes directrices EST, en vue de faciliter l'administration de ces aides
- d'État, l'aide peut être versée aux opérateurs économiques travaillant en aval de l'agriculteur et offrant des services liés à l'enlèvement et/ou à la destruction des animaux trouvés morts, à la condition qu'il puisse être prouvé que le montant intégral de l'aide d'État versée est remis à l'agriculteur. À moins qu'il ne soit démontré que, par nature ou en application d'une disposition juridique concernant un service donné, un seul fournisseur est possible, lorsque le choix du fournisseur de ces services n'est pas laissé à l'agriculteur, ce fournisseur doit être choisi et rémunéré conformément aux principes du marché, de manière non discriminatoire, en ayant le cas échéant recours à une procédure d'appel d'offres conforme à la législation communautaire, et en toute hypothèse en recourant à un degré de publicité suffisant pour assurer au marché de services concerné une libre concurrence et pour permettre le contrôle de l'impartialité des règles d'appel d'offres.
46. Dans ce cas, il résulte du décret n° 96-1229 du 27 décembre 1996 modifié par le décret n° 97-1005 du 30 octobre 1997 que le service public de l'équarrissage est soumis aux procédures de passation des marchés publics dans les conditions qui suivent. Le préfet est l'autorité chargée, dans chaque département, de l'exécution du service public de l'équarrissage. Il passe, à cet effet, les marchés nécessaires selon les procédures définies par le Code des marchés publics. Par dérogation, certains peuvent être passés à l'échelon national lorsque des considérations d'ordre technique ou économique justifient une coordination à un tel niveau.
47. Pour l'année 2003, les procédures de marchés publics n'ont cependant pas permis d'assurer les prestations indispensables à la bonne marche du SPE. En effet, les appels d'offres lancés par les préfets de région sur les périodes 2002-2004 et 2005-2011 sont restés infructueux du fait soit de l'absence de réponse, soit de réponses incomplètes ou assorties de réserves contraires au cahier des clauses exigées. Dans ces conditions, les marchés ont été déclarés sans suite.
48. En conséquence, les autorités françaises ont dû procéder à des réquisitions pour des motifs d'urgence, de salubrité et d'ordre public. Ces réquisitions ont été effectuées sur la base de l'ordonnance n° 59-63 du 6 janvier 1959 relative aux réquisitions de biens et de services et du décret d'application n° 62-367 du 26 mars 1962.
49. Ces dispositions prévoient notamment que la rémunération des prestations requises est versée sous forme d'indemnités qui ne doivent compenser que la perte matérielle, directe et certaine que la réquisition a imposée au prestataire. Ces indemnités tiennent compte exclusivement de toutes les dépenses exposées d'une façon effective et nécessaire par le prestataire de la rémunération du travail, de l'amortissement et de la rémunération du capital, appréciées sur des bases normales. En revanche, aucune indemnisation n'est due pour la privation du profit qu'aurait pu procurer au prestataire la libre disposition du bien requis ou la poursuite en toute liberté de son activité professionnelle.

⁽¹²⁾ JO C 232 du 12.8.2000, p. 17.

⁽¹³⁾ JO C 324 du 24.12.2002.

50. En vue des spécifications fournies par les autorités françaises, la Commission considère que les conditions prévues dans les lignes directrices EST sont respectées et que, de ce fait, les aides en question sont compatibles avec le marché commun, sur la base de l'article 87. 3 c) du traité.

III.2 b) Farines animales et déchets d'abattoir

51. En ce qui concerne les déchets d'abattoir, le point 39 et suivants des lignes directrices ETS prévoient que la Commission autorisera des aides d'État pouvant aller jusqu'à 50 % des coûts générés par l'élimination sûre des matériels à risque spécifiés et des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale et produits en 2003. La Commission autorise aussi des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts liés à l'élimination des matériels à risque spécifiés et des farines de viande et d'os qui n'ont plus d'utilisations commerciales et produites avant la date de mise en application des présentes lignes directrices.

52. En plus, et en vue de réduire le risque de stockage peu sûr de tels matériels, la Commission autorise des aides d'État pouvant aller jusqu'à 100 % des coûts liés au stockage sûr et approprié de matériels à risque spécifiés et de farines de viande et d'os en attente d'une élimination sûre, jusqu'à la fin 2004.

53. Il se dégage des informations fournies, que les coûts de stockage de farines de viande ont été pris en charge depuis 2000 à un taux maximal de 100 % par l'État français et que cela était aussi le cas en 2003. Ces déchets ne feront plus l'objet d'une aide à compter du 1er janvier 2004. Les coûts de stockage des déchets d'abattoir ont été pris en charge à 100 % par l'État en 2003. Ils sont évalués à 40,5 millions d'euros incluant la location des entrepôts contenant des farines depuis la fin de l'année 2000. S'agissant des farines bas risque, les autorités françaises précisent qu'elles concernent les farines de viandes et d'os qui n'ont plus d'utilisation commerciale à la suite de la suspension de l'utilisation de ces sous-produits dans l'alimentation pour les animaux.

54. Concernant les coûts de collecte, transformation et incinération des déchets d'abattoir la prise en charge par l'État s'est élevée à 147,5 millions d'euros et la prise en charge par la filière à 212 millions d'euros. Il en découle que les charges directement supportées par les entreprises productrices de déchets carnés sont supérieures à la moitié du coût d'élimination des déchets d'abattoirs en 2003.

55. Sur base des faits exposés plus haut, la Commission est donc en mesure de conclure que les aides en l'espèce octroyées en France en 2003 répondent aux conditions des lignes directrices TSE.

III.2 c) Le financement des aides sous a) et b)

56. En France, tant l'aide à l'élimination des farines d'os et de viandes non commercialisables que le SPE sont financés sur le budget de l'État depuis le 1er janvier 2001.

57. Comme déjà affirmé dans le cadre de la décision C 49/02 concernant la taxe sur les achats de viande (taxe d'équarissage)⁽¹⁴⁾, la Commission considère qu'en général, l'introduction du produit d'une taxe dans le système budgétaire national ne rendrait plus possible de retracer le lien entre ladite taxe et le financement d'un service déterminé fourni et financé par l'État. De ce fait, il ne serait plus possible d'affirmer qu'une taxe frappant aussi la viande des autres États membres revêt un caractère discriminatoire vis-à-vis les produits desdits États membres, parce que le produit de la taxe se confondrait avec le reste des revenus de l'État, sans que le financement des aides puisse lui être directement attribué.

58. Dans ce cas, comme spécifié par les autorités françaises, depuis le 1er janvier 2001, il n'existe plus de fonds servant à financer le SPE et les crédits affectés au SPE sont inscrits au budget du ministère chargé de l'agriculture au même titre que d'autres dépenses. En outre, les montants afférents au produit de la taxe et au coût du SPE ne sont pas équivalents.

59. La Commission a déjà conclu, dans le cadre de la Décision précitée, qu'il existe une déconnexion entre la taxe d'équarissage et le financement du SPE depuis le 1er janvier 2001.

60. En plus, sur la base de la récente jurisprudence communautaire⁽¹⁵⁾ pour que l'on puisse considérer une taxe, ou une partie d'une taxe, comme faisant partie intégrante d'une mesure d'aide, il doit nécessairement exister un lien d'affectation contraignant entre la taxe et l'aide en vertu de la réglementation nationale pertinente, en ce sens que le produit de la taxe est nécessairement affecté au financement de l'aide. Si un tel lien existe, le produit de la taxe influence directement l'importance de l'aide et, par voie de conséquence, l'appréciation de la compatibilité de cette aide avec le marché commun.

61. Les mesures prises en 2003 et dont est question dans la présente décision, ont été financées par le budget de l'État, dans les mêmes conditions qu'en 2001 et 2002, comme indiqué dans la description. Le mode de financement n'a été modifié qu'à compter du 1er janvier 2004, date à partir de laquelle une taxe dite d'abattage a été instituée⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁴⁾ Décision SG D 2004 205908 du 17.12.2004.

⁽¹⁵⁾ Affaire CJE C-174/02, *Streekgewest Westelijk Noord-Brabant — Staatssecretaris van Financiën*, du 13.1.2005.

⁽¹⁶⁾ Cf.: Décision de la Commission N 515/A/2003 SG D 2004 201428 du 1.4.2004.

62. Pour l'année 2003, le produit de la taxe d'équarrissage, qui a été évalué à 550 millions d'euros dans la loi n° 2002-1575 du 30 décembre 2002, loi de finances pour 2003, est d'ailleurs, d'après les autorités françaises, sans commune mesure avec le crédit ouvert auprès du ministère compétent pour assurer le financement du coût de l'équarrissage.
63. Dans le cas d'espèce, il n'existe donc aucun lien d'affectation contraignant entre la taxe et l'aide en vertu de la réglementation nationale pertinente et le produit de la taxe n'est pas affecté au financement de l'aide. De ce fait, aucun examen complémentaire concernant le financement des aides n'est requis, notamment à la lumière de l'article 90 du traité UE.
64. La Commission n'a pas reçu des plaintes concernant les aides en cause, accordées en 2003. Or, le type de financement de l'aide en cause a fait l'objet des plaintes en ce qui concerne les années antérieures. La Commission s'est déjà exprimé sur la séparation entre taxe d'équarrissage et financement des aides en 2001 et 2002 dans le cadre de la Décision C 49/2002. Il s'agit du même dispositif pour l'année 2003.

III.2 d) Exonération du paiement de la taxe d'équarrissage

65. S'agissant d'entreprises de commercialisation des produits agricoles, du fait que la Commission, à ce stade, considère que les échanges intra-communautaires sont affectés, la Commission considère, à ce stade, que l'aide tombe dans le champ d'application du point 3.5 des lignes directrices pour les aides d'État dans le secteur agricole. Celui-ci prévoit que, pour être considérée comme compatible avec le marché commun, toute mesure d'aide doit avoir un certain élément incitatif ou exiger une contrepartie du bénéficiaire. Ainsi, sauf exceptions expressément prévues dans la législation communautaire ou dans ces lignes directrices, les aides d'État unilatérales simplement destinées à améliorer la situation financière des producteurs, mais qui ne contribuent en aucune manière au développement du secteur, et notamment celles accordées sur la seule base du prix, de la quantité, de l'unité de production ou de l'unité de moyens de production sont assimilées à des aides au fonctionnement, incompatibles avec le marché commun.
66. L'exonération en l'espèce semble consister en un allègement des charges dépourvues de tout élément incitatif et de toute contrepartie des bénéficiaires dont la compatibilité avec les règles de concurrence n'est pas, à ce stade, prouvée.
67. Pour le commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage la Commission ne saurait, donc, exclure que l'on soit en présence d'une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité et qu'il s'agisse d'une aide au fonctionnement, sur laquelle la Commission a des doutes quant à sa compatibilité avec le marché commun.

IV. CONCLUSION

68. La Commission regrette que la France ait mis à exécution les mesures d'aide décrites plus haut en violation de l'article 88, paragraphe 3, du traité.
69. Vu tout ce qui précède, la Commission conclut que les mesures d'aide concernant l'enlèvement et destruction des animaux trouvés morts, ainsi que le stockage et la destruction des farines animale et des déchet d'abattoir ne risquent pas d'affecter les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. Elles peuvent donc bénéficier de la dérogation de l'article 87, paragraphe 3, point c), du traité en tant que mesure pouvant contribuer au développement du secteur.
70. Pour les raisons exposées ci-dessus, la Commission considère à ce stade qu'en ce qui concerne les mesures en faveur du commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage, elle ne saurait exclure que l'on soit en présence d'une aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité.
71. La Commission, après avoir examiné les informations fournies par les autorités françaises, a dès lors décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE en ce qui concerne l'existence et la compatibilité des aides en faveur du commerce exonéré du paiement de la taxe d'équarrissage.
72. Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des mesures en question dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente. Elle invite vos autorités à transmettre immédiatement une copie de cette lettre aux bénéficiaires potentiels de l'aide.»

Upřednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ)
Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(2005/C 228/07)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. W dniu 9 września 2005 r. do Komisji wpłynęło zgłoszenie planowanej koncentracji, dokonane na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, zgodnie z którym przedsiębiorstwa Wielkopolskie Zakłady Tłuszczowe ADM Szamotuły Sp. z o.o. („ADM Poland”, Polska) należące do grupy ADM oraz Cefetra B.V. („Cefetra”, Holandia) nabywają wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem Bałtycki Terminal Zbożowy Sp. z o.o. („BTZ”, Polska) obecnie będący pod kontrolą Zarządu Morskiego Portu Gdynia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) wymienionego rozporządzenia w drodze zakupu akcji.
2. Dziedziny działalności gospodarczej zainteresowanych przedsiębiorstw są następujące:
  - przedsiębiorstwo ADM Poland: produkcja olejów, w szczególności oleju rzepakowego,
  - przedsiębiorstwo Cefetra: handel paszami,
  - przedsiębiorstwo BTZ: operator terminalu, w tym załadunek i rozładunek oraz przechowywanie ładunków zbożowych w porcie Gdynia, Polska.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, zastrzegając sobie jednocześnie prawo do ostatecznej decyzji w tej kwestii, iż zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres zastosowania rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie procedury uproszczonej stosowanej do niektórych koncentracji w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta kwalifikuje się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zaprasza zainteresowane strony trzecie do przedłożenia jej ewentualnych uwag o planowanej koncentracji.

Spostrzeżenia te muszą dotrzeć do Komisji nie później niż w ciągu 10 dni od daty niniejszej publikacji. Mogą one zostać nadesłane Komisji za pomocą faksu (na nr (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, z zaznaczonym numerem referencyjnym: COMP/M.3884 — ADM Poland/Cefetra/BTZ, na adres:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, str. 32.